Jitka Moody: Bílí hetero muži jdou na převýchovu

- CZ24 News | 17. srpna 2020

USA: V loňském roce **americká národní laboratoř Sandia National Laboratories, která vytváří americké nukleární zbraně, hostila 3denní seminář pro „bílé muže“.** Převýchovný tábor jim měl otevřít oči ohledně jejich „white privilege“ (bílé nadvlády) a naboural „white male culture“ (kulturu bílého muže).

Podle exkluzivních zákulisních informací, na převýchovu laboratoře poslaly jen bílé muže z manažmentu. Tábor se konal v luxusním resortu La Posada a celá ta povinná sranda se oficiálně jmenovala “White Men’s Caucus on Eliminating Racism, Sexism, and Homophobia in Organizations,” tedy **Skupina bílých mužů pro eliminace rasismu, sexismu a homofobie v organizaci.**

Hned v úvodu vyučující požadoval, aby muži vytvořili seznam asociací ohledně kultury bílých mužů. Sami pro inspiraci napsali “bílý šovinista”, “KKK”, “árijský národ”, “MAGA čepice” (Make America Great Again – Trumpův slogan), “privilegovaný” a “masové vraždění”. Sami převychovávaní pak psali hesla jako “bez emocí”, “šéf”, “kolonializace”, “patriot”, “ochranitel”, “úspěšný” a dokonce “tenis”, “fotbal”, “hokej”.

Asociace nadvlády bílých mužů

Oba vyučující muži, Michael Welp a Wayne Pignolet trvali na tom, že bílí muži musí “tvrdě pracovat na porozumění” své bílé nadvládě, mužské nadvládě a heterosexuální nadvládě. Je to proto, že užívají benefitu pozitivních stereotypů.

Nejlepší na tom je, **že převychovávaní manažeři pracující se špičkovými americkými technologiemi, kde je samozřejmostí skvělé vzdělání a osobní invence**, tak tahle sorta vrcholových odborníků měla odhalit “kořeny kultury bílého muže”. To obsahuje “mužný individualismus”, no vážně! Dále “a can-do attitude” (přístup To zvládnu), “tvrdá práce” a “úsilí uspět”. No fakt. **Někdo si pošle ty nejlepší co mají na převýchovu, aby je odnaučili to, co je dělá těmi nejlepšími!**

Určitě vás zajímá proč by takovou hovadinu kdo dělal, že?

To je jednoduché. Prý jsou to samé ošklivé věci, protože mají **devastující účinek na ženy a POC** (People of Color – Barevné lidi).

Vyučující tvrdí, že “kultura bílých mužů” vede ke “snížené kvalitě života v práci I doma a omezuje životní očekávání, má za důsledek neproduktivní vztahy a vysoký stres”. A hned pak dodají, že to nutí ženy a minority k tomu, aby se kultuře bílého muže vyrovnali.

Máte to tady. **Bílí heterosexuální muži jsou strašné svinstvo, protože jsou příliš dokonalí, příliš úspěšní.** Nejde o to dokopat ty neúspěšné k tomu, aby se trochu snažili. Nikoho nenapadne dělat semináře pro barevné k vyšší produktivitě a individualismu. Kdepak. To ti bílí bastardi nasadili laťku moc vysoko a tak je potřeba, aby dostali párkrát přes hubu a třeba je to přejde. Protože to se pak blbě učí, že bílí muži neprávem využívají privilegia, když se na nich zasloužili především oni sami.

Na závěr semináře musí naši až příliš úspěšní manažeři napsat dopis. Adresovaný bílým ženám, barevným a dalším, k nimž se vztahuje zkušenost z celé skupiny. Musí se omluvit za své privilegium a slavnostně slíbit, že se "zlepší".

Rebecca Sidelinger

Kdybyste se ptali, kdo celý tenhle pomatený manažment v národních laboratořích **placených vládou USA vede, je to – překvapivě – bílá žena**, Rebecca Sidelinger. Tak dobře, vím, že vám to bylo jasné hned. Kdo ví, co jí ti hoši provedli, že.

Za oním obskurním seminářem je společnost zvaná "Bílí muži jako dokonalí partneři v diverzitě". Bez prdelky, přesně takhle se jmenují. Tohle jsou jejich webové stránky. Specializují se na konfrontaci těch "typicky mající moc", tedy "bílých mužů". Předpokládám, že jejich oběťmi jsou podobně jako v případě laboratoří pracovně velmi úspěšní muži. Ti jsou totiž největším problémem současné Ameriky.

Jako bílá skoro homosexuální žena bych vedle sebe **nesnesla nikoho menšího, než bílého heterosexuálního, úspěšného a pracovitého muže**. Nemá se mi začomlouvat. Já se mu nepotřebuju vyrovnat. Nemusím s ním soutěžit, protože jsem jiná a vím, že jsou věci, kde zase já budu pro něj nedostižná.

A jestli mne kvůli tomu někdo pošle na převýchovu, tak já je zase pošlu… no však víte.

Autor: Jitka Moody

Zdroj: https://jitkamoody.com